

[Josiasen.]

dringer i nogen Grad tilfredsstillende Forordringerne. Jeg tør i denne Forbindelse føje til, at den Tale, der førtes i Dag af Venstres Ordfører, det ærede 2det lands-tingvalgte Medlem (M. C. Jensen), ganske vist var indgaaende, men man sporede alligevel, at der var stor Tilfredshed med Lovforslagets Affattelse.

Som allerede omtalt har de forskellige Organisationer indenfor Fiskerierhvervet haft Lejlighed til at gøre sig gældende paa forskellige Omraader. Hvis man gennemser Bilagene til de Lovforslag, der blev forelagt først paa Aaret, viser det sig, at baade Dansk Fiskeriforening, Ferskvandsfiskeriforeningen og Sportsfiskeriforeningen paa den mest kraftige Maade har gjort deres Opfattelse gældende og opstillet Særønsker. For saa vidt er dette naturligt, som det er disse Organisationer, der staar det praktiske Fiskeri meget nær.

Jeg skal ikke komme ind paa en almindelig Omtale af de forskellige Lovbestemmelser, men der er dog enkelte Paragraffer, som jeg synes er Omtale værd. Den vigtigste Ændring i Lovforslaget om Saltvandsfiskeri synes jeg findes i § 10. Den omhandler, hvilke Fiskeredskaber der maa bruges, men den fastslaar tillige, at det er begrænset, hvilke voldsomme Redskaber der maa anvendes. Der er Forbud mod det egentlige Trawlfiskeri, som er meget dybtgaaende og tager baade de smaa og de store Fisk uden Hensyn.

Det ærede 2det tingvalgte Medlem omtalte Fredningsbestemmelserne paa Østkysten, der særlig er Yngleplads for Rødspætten. Der er f. Eks. fra Ørehage nede ved Hjælmen helt op til Skagen trukket en Linie, efter hvilken Fiskerne maa bevæge sig. Nu har man maaske ikke taget sig i Agt, da man trak denne Linie, for de mange Bugter, Østkysten har. Jeg vil nævne et Eksempel, som ikke falder særlig heldigt ud. Det foreskrives for de danske Fiskere, at de skal 2 Sømil ud fra den Grænselinie, der her er trukket, og for de svenske Fiskeres Vedkommende gælder jo 3 Sømile-Grænsen. Tager man nu et Udgangspunkt som den yderste Spids af Djursland og trækker en Linie tværs over til den anden Side af Randers Fjord, faar man indenfor denne Linie en mægtig Bugt og vil herved faa det Sær-syn, at den danske Fisker skal bevæge sig 2 Sømil ud fra denne Linie, hvorimod det er tilladt den svenske Fisker at bevæge sig 3 Sømil ud fra selve Strandbredden. I dette Tilfælde kommer den svenske Fisker ind paa et Omraade, hvor den danske Fisker

ikke har Lov til at tumle sig. Jeg bemærker det, fordi det sikkert aldrig har været Hensigten, da man trak denne Linie. Men det kan vi naturligvis komme nærmere ind paa under Forhandlingerne i Udvalget.

Saa er der Spørgsmaalet om Tørrepladser og Ophalingspladser i Henhold til Lovforslagets § 21, og her kan jeg ikke andet end give det ærede 2det tingvalgte Medlem Ret i den Betragtning, han gjorde gældende, at det vilde være bedre og mere praktisk, om det var Kommunalbestyrelsen og ikke Retten, der udpegede de Personer, som skal afgøre de Spørgsmaal og klare de Vanskeligheder, der undertiden kan opstaa. Det er nemlig ikke ukendt, i hvert Tilfælde paa den Kyst, jeg stammer fra, at det til sine Tider har voldt Vanskeligheder for Fiskerne at erobre en Ophalingsplads og en Tørreplads for deres Redskaber. Sagen er den, at mange af de Ejendomme paa Østkysten, som støder til Strandbredden, enten kan være Græsmark eller Kornmark, idet det jo er en frugtbar Jord der, hvorimod det samme ikke kan siges at være Tilfældet f. Eks. paa Vestkysten, hvor der kun er Sand og Klitter. Paa Østkysten har der, som sagt, i visse Tilfælde været Vanskeligheder, og jeg vilde betragte det som mere fordelagtigt, om det var Kommunalbestyrelsen, der udvalgte de Mænd, der skal sørge for at afvikle disse Forhold, end at det, som Tilfældet er nu, skal være Retten. Men ogsaa det er et Spørgsmaal, som man kan drøfte nærmere i Udvalget. Jeg føjer til, at den højtærede Minister jo i sin Forelæggelsestale har gjort opmærksom paa, at han er villig til at optage Forhandling om forskellige Ændringer.

Maa jeg saa sige med Hensyn til § 27 i Lovforslaget, at der her er indført, synes jeg, meget mere Bevægelighed for Ministeren for Søfart og Fiskeri end i den gældende Lov. Ministeren har herefter Bemyndigelse til at udstede passende Bestemmelser om Fredning for udplantede Fisk o. s. v., og i den samme Paragraf gives der Ministeren Bemyndigelse til paa Statens Regning at foretage Indplantning af Fiskeyngel og Sættefisk i salte og ferske Vande. Og efter Ordene følger Handling. Jeg har lagt Mærke til, at den højtærede Minister paa det fremlagte Finanslovsforslag stiller Forslag om en 3-aarig Bevilling paa 60 000 Kr. aarlig, der skal anvendes med Henblik paa Indplantning af Rødspætter. Jeg tror, jeg tør sige, at denne Bevilling vil blive hilst med den største Tilfredshed ude blandt Fiskerbefolkningen, thi heri ser man et Lyspunkt og en Foranstaltning, som før eller senere vil